

POSTANOWIENIE

21 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 21 stycznia 2026 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa B.D.
przeciwko P. spółce akcyjnej w W.
z udziałem interwenienta ubocznego U. w G. o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej B.D.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z 12 lipca 2024 r., I ACa 61/21,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. oddala wnioski pozwanego i interwenienta ubocznego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powódka B.D. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 12 lipca 2024 r., wydanego w sprawie przeciwko P. S.A. z siedzibą w W. o zapłatę.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania pozwana powołała się na przesłankę oczywistej zasadności składanego środka zaskarżenia, która wynika jej zdaniem z naruszenia art. 231 k.p.c. poprzez niezastosowanie i brak ustalenia związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy decyzją o kontynuowaniu zabiegu operacyjnego pomimo utraty krwi przez pacjenta, a jego zgonem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powołanie się na przyczynę kasacyjną przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. jest uzasadnione jeżeli zachodzi niewątpliwa, widoczna na pierwszy rzut oka, tj. bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni i w wyniku takiego naruszenia prawa zapadło w drugiej instancji orzeczenie oczywiście wadliwe. O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje samo oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego przez sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Skarżący zaś powinien uzasadnić tę przesłankę, wskazując jedynie na argumenty mieszczące się w zakresie kognicji Sądu Najwyższego. Nie może zatem powoływać się na wadliwość ustaleń faktycznych, ani opierać na innych faktach niż stanowiące podstawę rozstrzygnięcia (zob. np. postanowienia SN z 7 grudnia 2023 r., I CSK 5630/22; z 8 listopada 2023 r., I CSK 3494/23; z 20 października 2023 r., I CSK 1631/23 oraz z 25 września 2023 r., I CSK 903/23).

Sformułowany przez pozwaną wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia powyższych wymagań, ponieważ stanowi niedopuszczalną na mocy art. 398³ § 3 oraz art. 398²⁰ § 2 k.p.c. polemikę z ustaleniami faktycznymi poczynionymi w sprawie.

Zasady sztuki medycznej, w tym kryteria oceny zasadności odstąpienia od zabiegu operacyjnego stanowią wiadomości specjalne, czyli wiedzę wymagającą specjalistycznego, profesjonalnego przygotowania – odpowiedniego wykształcenia i doświadczenia. Ilekroć Sąd ma orzekać w oparciu o stan faktyczny, którego ustalenie wymaga wiadomości specjalnych, powinien przeprowadzić dowód z opinii biegłego sądowego (art. 278 k.p.c.). Choć ocena opinii wydanej przez biegłego, podobnie jak każdego innego środka dowodowego należy ostatecznie do sądu (zob. wyrok SN z 29 maja 2025 r., II CSKP 1032/23), należy pamiętać, że dowód z opinii biegłego, ze względu na posiadane przez niego wiadomości specjalne, jest dowodem, który nie może być zastąpiony innym dowodem, np. przesłuchaniem świadka (zob. wyroki SN z 30 lipca 2025 r., II CSKP 720/23; z 3 kwietnia 2025 r., II CSKP 36/25), a tym bardziej wnioskowaniem logicznym na zasadzie domniemania faktycznego.

Ze stanu faktycznego sprawy, ustalonego z uwzględnieniem biegłych posiadających wiadomości specjalne wynikają wnioski odmienne od prezentowanych przez skarżącą. Natomiast kwestionowanie wyroku sądu II instancji przy pomocy skargi kasacyjnej nie może ograniczać się do podejmowania polemiki ze stanem faktycznym ustalonym na etapie postępowania apelacyjnego. Wynika to bezpośrednio z treści art. 398¹³ § 2 oraz art. 398³ § 3 k.p.c., wyłączającej z kognicji Sądu Najwyższego kwestie związane z ustalaniem stanu faktycznego sprawy oraz oceną dowodów.

Z powyższych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zaś na podstawie art. 102 k.p.c.

Mariusz Załucki

[SOP]